

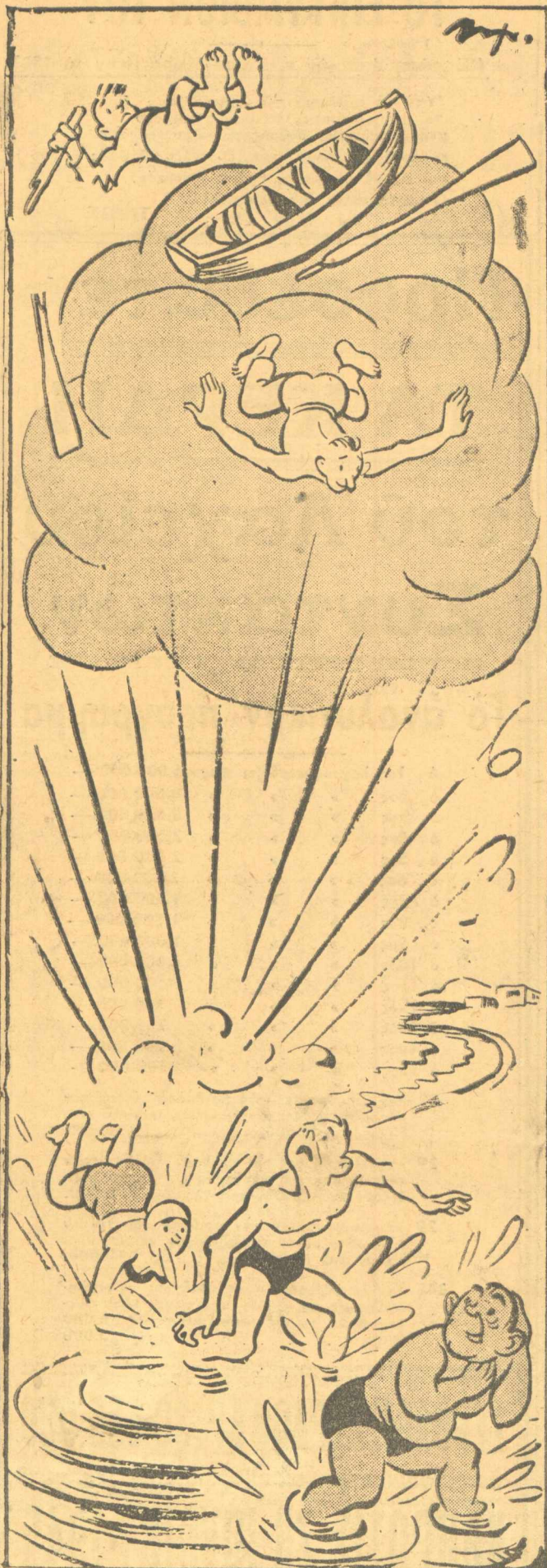
Ο ΦΑΝΟΣ

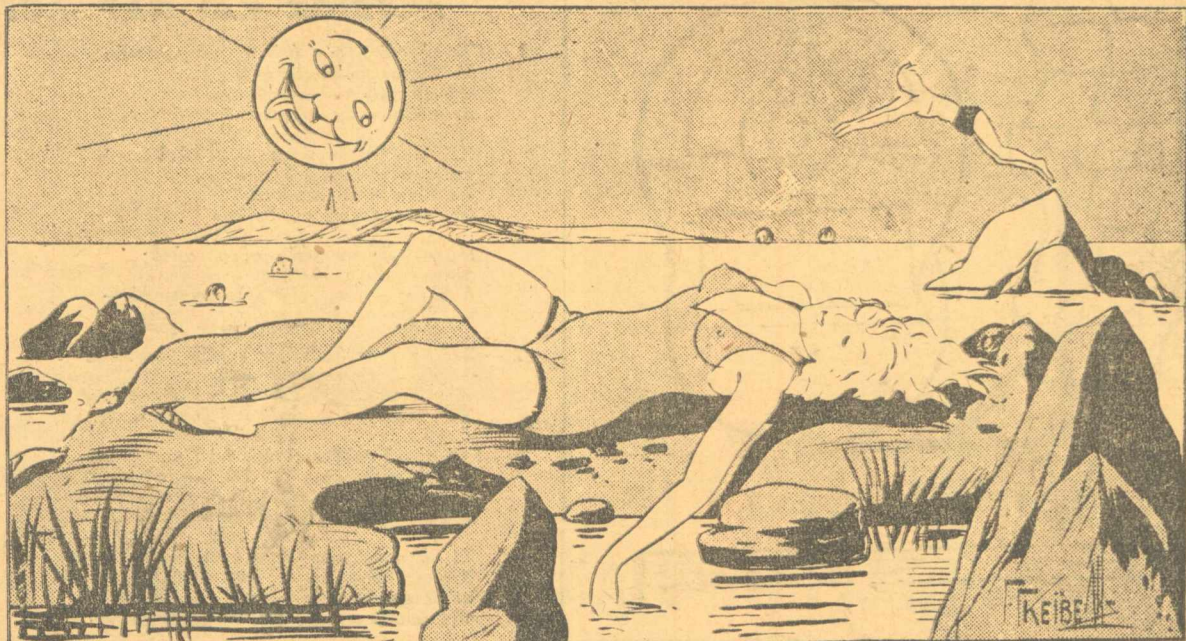
ΕΛΛΗΝ. ΛΑΟΣ.-Βάλε κι' αυτό που κρατάς μπάρμπα και ίσως ισοζυγίσουμε

(Το Μίμη Παπαδημητρίου)

ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ...

ΞΠΟΡ ΣΤΟΝ ΣΑΡΩΝΙΚΟ
(Του Ν. Νομικού)

Ο ΗΛΙΟΣ. — "Έτσι μούρχεται νά μη βασιλέψω ποτέ!..."

(Του Γ. Γκέβαλη)

Λιμ. Ποταοδημητρίου

ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ
ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΕΣ
ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΕΣ

Ένωμένα έργοστάσια

Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΑ ΣΤΕΝΑ

Σου τό 'πα μιά, σου τό 'πα δυό
Πώς θα στά κάνω ρημαδιό...
Στό λέω και νάχης πλήρη βεβαιότητα
Πώς ήρθαν τώρα πλέον τά στενά σου
Γιατί θα πάρω Ρωσικήν ύψηκότητα
Νά σου παραδιάσω τά... στενά σου!

Έργατικό και Συντηρητικό

Η Άγγλική πολιτική, χωρίς μεταρρυθμίσεις,
"Ίσως μπορεί νά εφαρμοσθή στον έρωτα επίσης.
Κι' όρίστε μιά διαίρεσις, αλήθεια πρακτική:
Έργατικό από τη μιά και συντηρητικό!...

"Αν είν' εκείνη πλούσια, πολύ καλά μπορεί
Έκείνον νά τον συντηρή.

Όποτε, αν είναι κόμματος,
Τότε καλού κακού

Θάναι μέλος του κόμματος
τού... Συντηρητικού!...

Έκείνος πάλι έχοντας δι,τι θα σου χρειάζεται
Όλη τη νύχτα ως τό πρωί μπορεί νά τήν... εργάσει

Όποτε αναγκαστικώς
Θά λέγεται... έργατικός!

Έτσι, σε μιά κάμαρα τό ζεύγος αν κλειστή
Θά κάνη και στον τόπο μας τά πάντα... άγγλισέ!

ΓΙΑΝΝ.

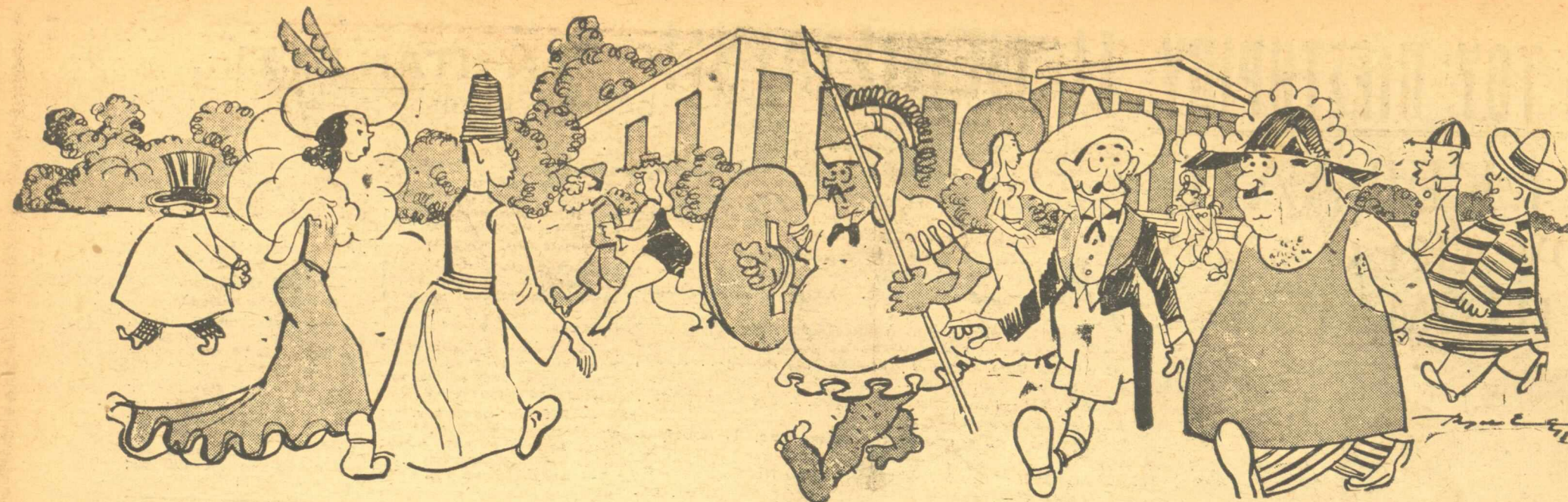

Φορτίον έκρηκτικων ύλων

(Του Ε. Τερζοπούλου)

35 ΥΠΟ ΣΚΙΑΝ
(Τού Παύλ. Παυλίδη)

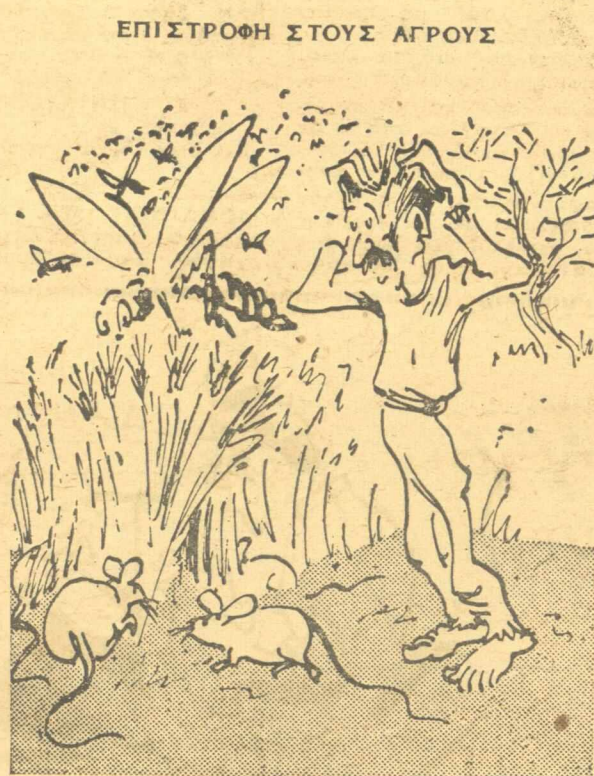

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΔΙΑ-
ΝΟΜΕΣ ΤΗΝ ΟΥΝΡΡΑ
(Τού Α. Βλασσόπουλου)

ΔΙΩΝΟΜΗ ΕΩΝ... ΠΑΡΩΤΩΝ ΤΟΥ ΦΑΝΟΥ

Η ΧΑΝΟΥΜ. — Γείτονα δὲ βλέπεις πού σου εἶναι στενά;
Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ. — Δὲ πᾶν' νᾶναι στενά, ἐγὼ θά... ἄνοιξω!

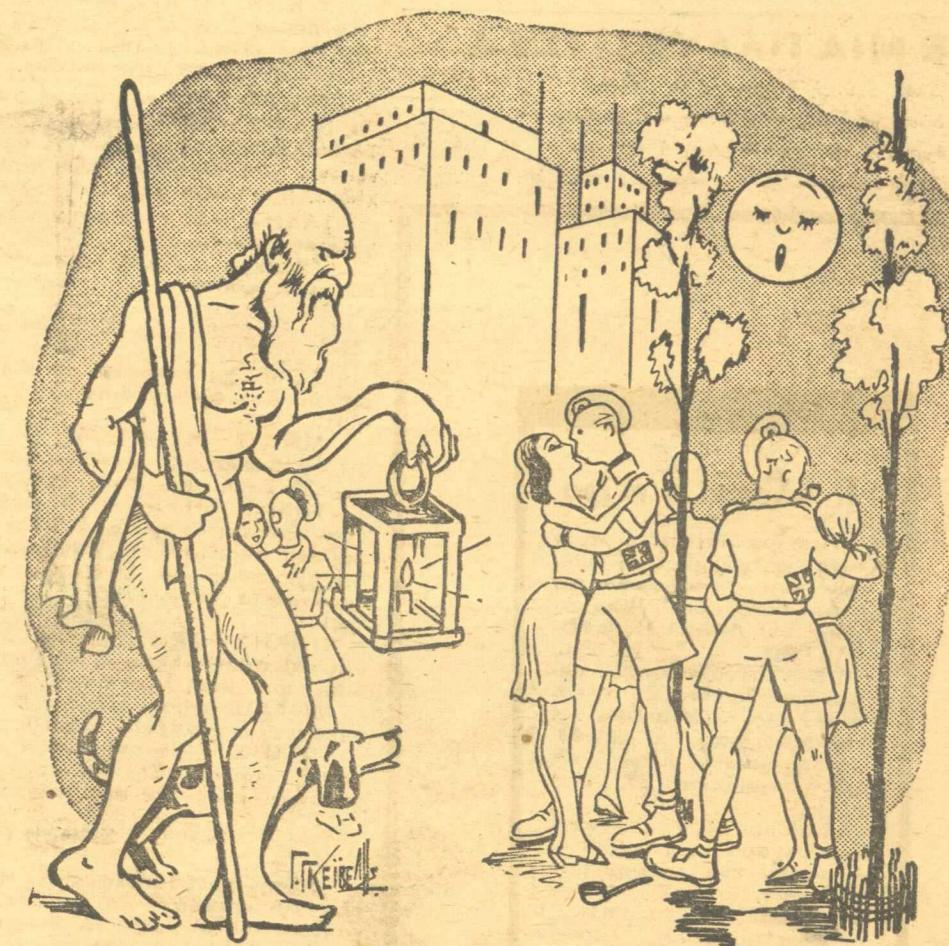
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ

Ἄγρότης: Αὐτοὶ μόνο μου ἔλειπαν.
(Τού Μ. Παπαδημητρίου)

ΚΟΝΔΥΛΗΣ. —
Δός μου ἄδεια,
ἄγες γὰ' κατ-
βῶ γέ τ' ὄργα-
νῶσω τὸ Δημο-
ψήφισμα.
(Τού Ν. Καστανίου)

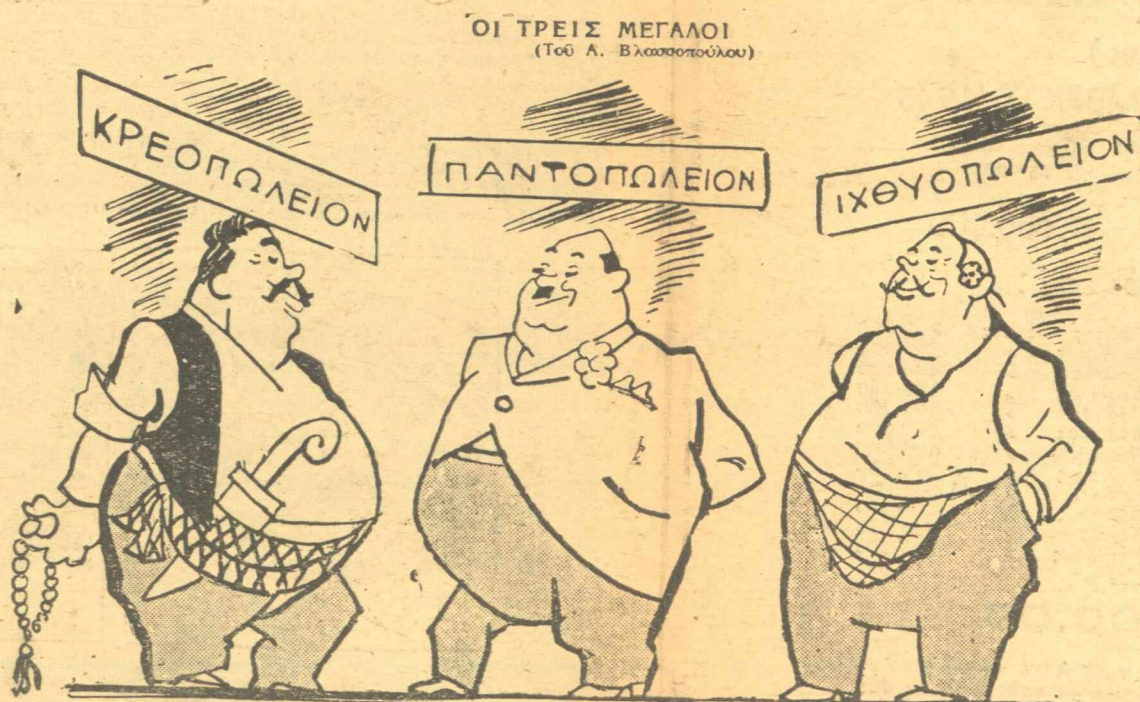
— Α'Ι ΛΟΒ ΓΙΟΥ —
— ΒΟΗΘΕΙΑΑΑΑ!!
(Τού Ν. Νομικοῦ)

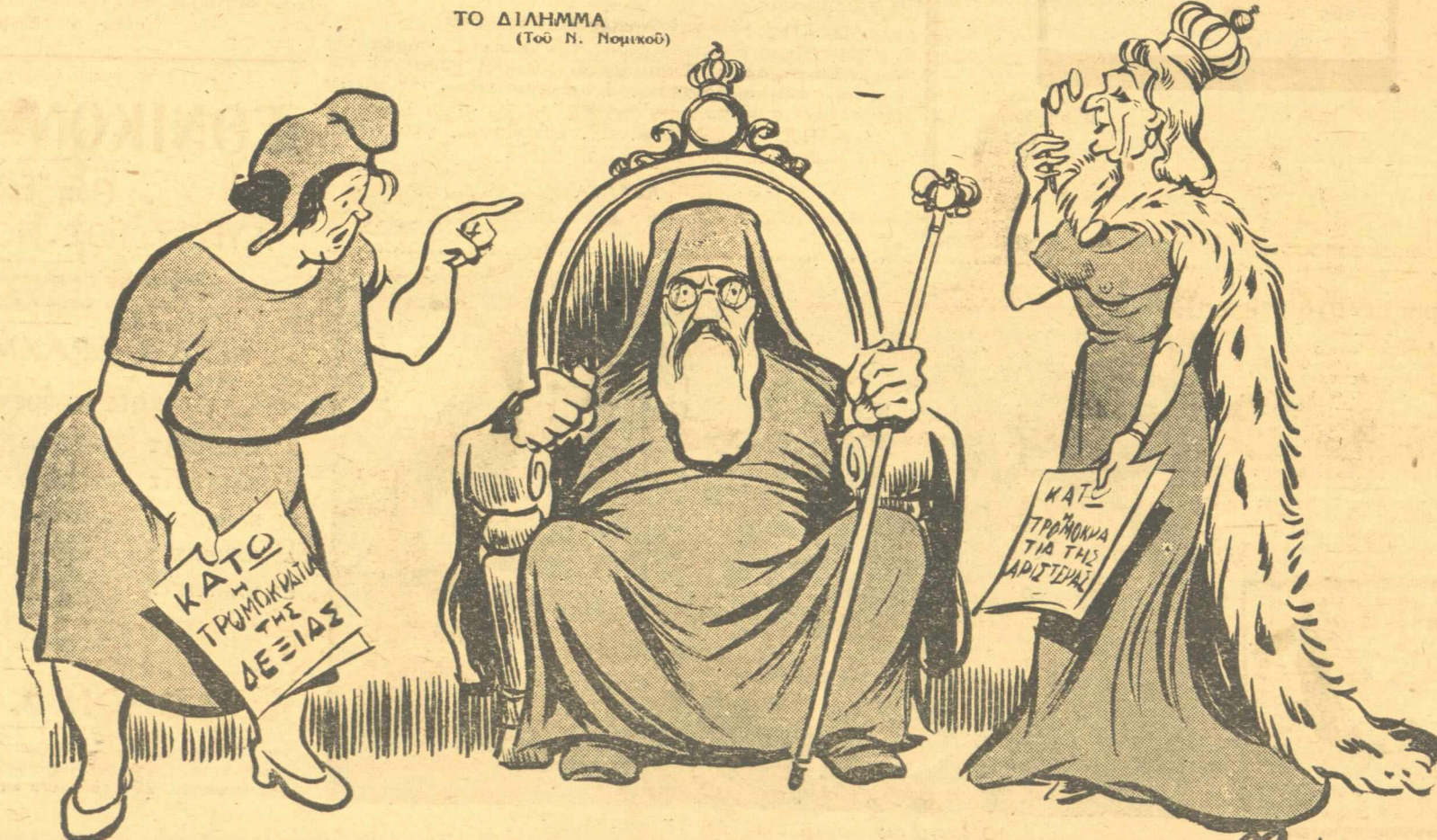
ΔΙΟΓΕΝΗΣ: — Ἑλληνίδα ζητώ!
(Τού Γ. Γκέτσελη)

ΟΙ «ΑΛΥΤΡΩΤΟΙ» ΕΛ.
ΑΗΝΕΣ
(Τού Παύλ. Παυλίδη)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ
(Τού Α. Βλασσόπουλου)

ΤΟ ΔΙΑΗΜΜΑ
(Τού Ν. Νομικοῦ)

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΕΣΤΗ

Περί κολυμβητικής

Αφού η τύχη τό 'γραψε και τό 'θελεν ή Μοίρα
Νά έχωμε στον τόπο μας πολιτική πλημμύρα...

ΤΟ ΕΠΙΠΛΕΙΝ: Εύκολα θά σάς τό πώ-κι' έμμέτρως.
Πώς επιπλέει φέρ' είπειν ή Βούλγαρης ή Πέτρος;

Ίσως δουλιάξη ξαφνικά, όπως πιστεύουν άλλοι
Μά έκτός απ' τό τολέγτο ζου, τό κολυμβητικό...

ΒΟΥΤΙΑ: Πάντοτε γίνεται άμέσως ή άμέσως.
Κοθηγητής είς την βουτία είναι ή Βαρβαρέσσος...

Όχι! Αύτός δέν κολυμπά συνήθως είς τό φάληρα.
Τού άρέσει τό κολύμπι του, σέ θάλασσά από τόλληρα...

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΚΟΛΥΜΒΗΜΑ: Σχολή Ζαχαριάδη
(που διδίδεται πολύ έσχάτως εν 'Ελλάδι)
Είναι κολυμβήμα γερό. Έχει πολλά προνόμια...

Όπως τό είπαν ή σοφός κοθηγητής του Σιάντος,
Αγγάκι επίκρίδυνο για όποιον προσπαθεί
Νά τό διδάξη, φέρ' είπειν, σέ μαθητευόμενος...

ΤΟ ΔΕΞΙΟ ΚΟΛΥΜΒΗΜΑ: Σχολή Τσαλδάρη Ντίνου.
Αί όδηγίτι, 'Αγγλιστί, τού έρχονται εκ Λονδίνου.
Έχει πολλούς κοθηγητάς και πλείστους όδηγούς του...

Και τώρα τό συμπέρασμα τού όλου μας μαθήματος:
Είπα, νομίζω, άρκετά περί τού κολυμβηματος
Χωρίς άνάγκη βέβαια. Διότι, όπως είπα...

ΦΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΠΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Κάποτε, ένας νεαρός 'Αλεξανδρινός συγγραφέας — όνομα και μη χωριό — παρουσιάστηκε στον ποιητή Καβάφη στο σπίτι του.
— Ξέρετε, κύριε Καβάφη, τύπωσα ένα πρωτότυπο ρομάντζο και σας παρακαλώ να δεχθήτε ένα αντίτυπο. Διαβάστε το και θα όητε εάν έχω δικαίον να θεωρώ τον εαυτό μου ως τον καλύτερο μυθιστοριογράφο.
— Εύχαριστώ... θα τό διαβάσω...
— Θα περάσω σε δύο-τρεις μέρες να μου πείτε την γνώμη σας.
— Νά σε πώ... καλά, πέρασε.
Πράγματι ύστερα από λί-

γες μέρες ή μεγάλο ρομάντζο του Καβάφη. Έκατε στο σπίτι να τον περιμένει και έξωφρα έλπει πάνω σε μία έταξέρα τό ρομάντζο του!! Τό κιντήζει και αντίλαμβάνεται ότι ή ποιητής όχι μόνον δέν τό διάβασε, αλλά δέν είχε καν κόψει τίς ελιίδες. Έκείνη τή στιγμή μπίκε ή Καβάφη.
— Κύριε Καβάφη, είμαι πολύ θυμωμένος μαζί σας.
— Γιατί, φίλε μου;
— Ούτε καν κόψατε τίς ελιίδες τού βιβλίου μου...
'Ο Καβάφης ξεροκατάπτε.
— Νά σε πώ, φίλε μου, ή διαβάζουνα τόσο πολύ να τό διαβάσω που δέν πρόλαβα!!

ΞΕΝΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ο ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ

ΤΟΥ ΖΩΡΖ ΚΟΥΡΤΕΛΙΝ

Ο Καλεσμένος (στη σκέλη): Αύτοι οι Μπουλεγκρίν που τους γνώρισες χτές και με προσκάλεσαν να πάρω μαζί τους τό τσάι, μου έκαμαν την άντίπωση θελκτικάν άνθρώπων. Μάλιστα. Άγαπημένο άντρόγυνο. Κι' ή συντροφιά τους πολύ-πολύ εύχάριστη... (Χτυπά τό κουδούνι. Τού άνοίγει ή ύπηρετρια και τον όδηγει στο σαλόνι, όπου βρίσκεται ή κύριος και ή κυρία Μπουλεγκρίν και περιμένουν τους καλεσμένους των. Έχουν φαίνεται αυτή άκριβώς τή στιγμή κάποια πολύ σοβαρή κουβέντα. Ο καλεσμένος άκούει τον κ. Μπουλεγκρίν να μουγγρίζει: — Σκρόφα!... Μόλις άντικρύβουν τον καλεσμένο τους ένα γλυκύτατο μειδίαμα φωτίζει τό πρόσωπό τους. Αυτό όμως συμβαίνει για μία στιγμή. Πάλιν ή κ. Μπουλεγκρίν συνεχίζει και μουμμουρίζει: — Καρακάξα!...)

Ο Καλεσμένος: Έφτασα άπάνω στον καυγά. Τί κριμα! (Δυνατά) Καλησπέρα σας! Πώς είσαστε, κυρία Μπουλεγκρίν; Τί νέα, κύριε Μπουλεγκρίν;

Η Κυρία (μενιόδης στον άνδρα της): Παληάνθρωπε!... Γουρουνί!... Δέν ντρέπεσαι στην ηλικία σου να κάνεις τό φιλό σου στο κρεβάτι!...

Ο Καλεσμένος (στενοχωρημένος): Δέν πιστεύω ν' άρρηξα κυρία Μπουλεγκρίν. Μήπως σάς ένοχλώ;

Η Κυρία: Σας παρακαλώ. Έκμάτε καλά να ρηίτε. Πρέπει να λάβετε και σεις γνώσην. Ναι, ή κύριος από δύο κάνει τό φιλό του στο κρεβάτι.

Ο Κύριος: Φτάνει, Έρνεστίνε, φτάνουν τ' άστειά. Βούλωσέ τό πιά. (Στόν καλεσμένο:) Είσατε πολύ καλός, κύριε, να μάς θυμηθήτε και νάρθετε. Καθήστε παρακαλώ. Είσατε πολύ ύποχρεωτικός. Τί λές κι' εσύ, Έρνεστίνε;

Η Κυρία: Λέω πως είσαι πενήταδύο χρονών μαντρόχαλος και κάνεις τό φιλό σου στο κρεβάτι!...

Ο Κύριος: Άν τό ξαναπήσ αυτό θα σου άστράψω δύο χαστούκια.

Η Κυρία: Τό είπα και τό ξαναλέω: Κάνεις τό νερό σου στο κρεβάτι.

Ο Κύριος: Κάνω τό νερό μου στο κρεβάτι;

Η Κυρία: Μάλιστα, μάλιστα, μάλιστα.

Ο Κύριος: Νά λοιπόν! (Τής άστράφτει δύο μπάτσους.)

Ο Καλεσμένος: Τί διάβολο ήρθα να κάωω δύο πέρα. Δέν έσπαξα καλύτερα τό πόδι μου;...

Η Κυρία: Άχ! μαμά μου, μαμά μου, με σκότασε ή κακοίργος, ή ληστής! (κλαίει.)

Ο Κύριος (στον καλεσμένο:) Καθήστε, σας παρακαλώ. Τί στεκόσαστε όρθιος.

Θέλετε να ψηλώσετε άκόμα; Σαοτίσατε. Δέν υπάρχει λόγος, κύριε μου. Η γυναίκα μου είναι μία άδύορθωτη γλωσσού Άκούς να λήη πως κάωω τό φιλό μου στο κρεβάτι!

Η Κυρία: Ναι, ναι, ναι. Κάνεις τό φιλό σου στο κρεβάτι.

Ο Κύριος: Θα σου σπάσω τό πλευρά. Σε συμβουλεύω να καταπιής τή γλώσσα σου.

Η Κυρία (στον καλεσμένο:) Κύριε, είσατε μάρτυς. Ο άντρας μου είναι ένα γουρουνί. Είπε πενήταδύο χρονών μαντρόχαλος και κάνει τό νερό του στο κρεβάτι!

Ο Κύριος: Τό μπαστούνι μου... Τό μπαστούνι μου... Πού είναι τό μπαστούνι μου; (Στόν καλεσμένο:) Πλησιάστε λιγάκι στη σόμπα, άγαπητέ μου. Θα ξεπαγιάσετε. (Άφρίζοντας:) Μά πού είναι τό μπαστούνι μου να σπάσω τό κεφάλι αυτής τής γκαμηλας;

Ο Καλεσμένος: Θα σας παρακαλέσω να μου επιτρέψετε να φύγω. Έχω μια πολύ διαστική δουλειά.

Ο Κύριος: Καλή τί λέτε: Νά μάς φύγετε; Ποτέ. Καθήστε, παρακαλώ, κοντά στη σόμπα.

Η Κυρία: Καθήστε, κύριε μου. Η συντροφιά σας είναι πολύ εύχάριστη και μάλιστα όταν έχη κανείς ένα σίξυνο σαν αυτόν τό γελοίο. Δέν είναι γελοίος, κύριε; Πώς; (Ο καλεσμένος σιωπά.) Είναι γελοίος. Νά πού τό λέτε και σεις. Σας εύχαριστώ, κύριε. Είπε και γουρουνί. Δέν είναι; Σας εύχαριστώ, κύριε. Κι κάνει τό φιλό του στο κρεβάτι. Εύχαριστώ που συμφωνήτε μαζί μου.

Ο Κύριος: Δέν είναι φώκια ή γυναίκα μου, κύριε; Τό παραδέχεστε, ή; Δέν είναι τέρας; Νά με κατηγορή πως κάωω τό φιλό μου στο κρεβάτι;... Και ξέρετε γιατί; Γιατί δέν θέλω να κοιμάμαι μαζί της, γιατί κλωτσάει στον ύπνο της σαν φοράδα. Νά, έτσι... (Τού δίνει μία γερή κλωτσιά.) Αυτό είναι, κύριε, που την κάνει να λυσσά. Και ξέρετε και τό άλλο; Τά πόδια της είναι στραβά, είναι στραβοκάνια!

Η Κυρία (μενιόδης:) Έγώ, έγώ στραβοκάνια; Άθλιε, άληθίητε, κανάγια κατουρή!...

(Ρίχνεται με λύσσα εναντίον του. Τό τραπέζι άναποδογυρίζει. Τό σερβίσιτο σπάσει. Τό φώς σβύνει.)

Ο Καλεσμένος (φεύγοντας μέσα στο σκοτάδι:) Θεέ μου, έλεος, σώσε με:... Τί άντρόγυνο!...

Ο Κύριος: Φεύγετε; Πού πάτε; Σαοθήτε, άγαπητέ μου κύριε... Καθήστε να πάρετε τό τσάι σας.

Georges Courtelin

ΛΑΔΟΛΟΓΙΑ

Πόσοι άλήθεια έμποροι πλουτίσαν με τό λάδι!... Μά κι' όσοι ως άισχροκερδείς δικάσθηκαν μεγάλοι Κι' αυτούς τους κατηγορούς των στίσαν και βγάλαν λάδι Και κρείς τό ξεδίβει είπανε και άλλες κρείς τό λάδι Και αξη τό λαδόξειδο και... λάδι βγήκαν πάλι!

ΜΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ "ΦΑΝΟΥ", ΙΝΔΟΣ ΚΕΦΑΛΗΟΚΡΑΤΗΣ

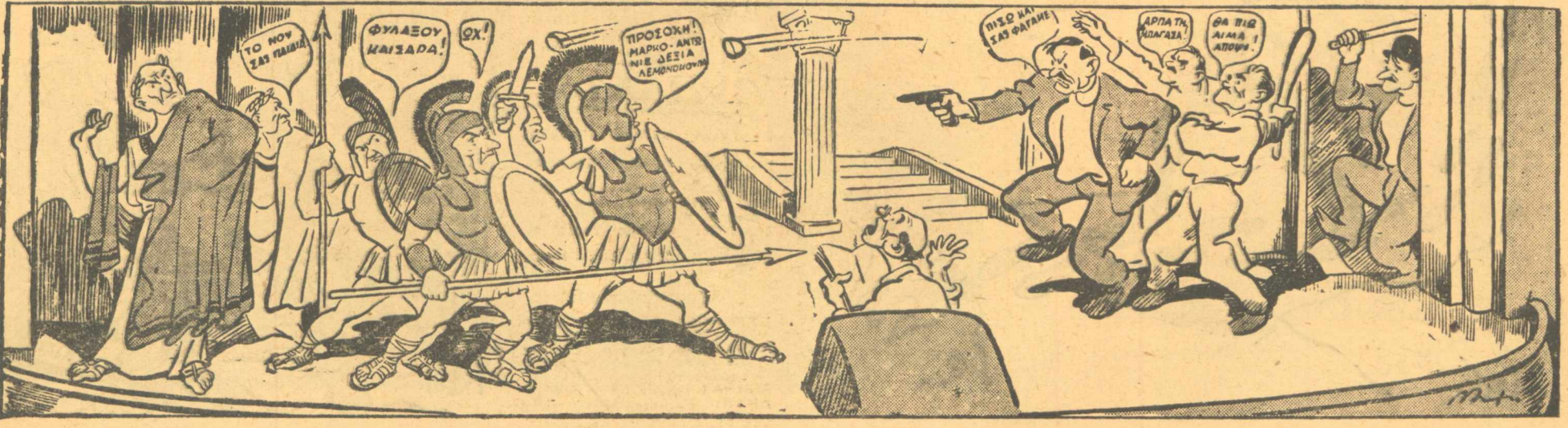
Νέον φρικιαστικόν έρωτικόν δράμα άνεκαλύφθη σήμερον την πρωίαν. Είς την φαληρικην άκτην άνευρέθη άκέφαλον σώμα ώραιότητος προφανώς κυρίας τής ά-

θηναϊκής άριστοκρατίας. Έκφράζονται ύπόνοιαι ότι αυτή έπесе θύμα έρωτικής έκδικήσεως Ινδού στρατιώτου, ή όποιος έκδικούμενος αυτήν διότι τον έγκατέλειψε τής άπέκοψε την κεφαλήν. Μέχρις ώρας άγνωείται ή τύχη τής κεφαλής.

ΕΞΕΔΟΘΗ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 'Η 'Ελλάς ΚΑΙ Ο ΕΛΛΑΣ 'Η ιστορία έννέα μηνών έγκυμοσύνης τής Κυβερνήσεως 'Εθνικής 'Ενότητος ήγουν ή ιστορία ένός τέρατος. ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ... ΣΚΗΝΟΘΕΤΑΙ!

Ο ΜΥΩΨ ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ — δε λέει ή Σαίξπηρ τέτοια πράματα με παιδιά! I....

Κλήρωσις

23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1945

Ανυπερθέτως

Ο ΦΑΝΟΣ ΔΩ ΔΑΦΝΙ

Ο «Φανός» λύει όλα τα ζητήματα

Πολλά σοβαρά ζητήματα απασχολούν αυτή την εποχή το λαό και την κυβέρνηση. Ο «Φανός», που πάντοτε έδειξε ενδιαφέρον για όλα τα σοβαρά ζητήματα και πάντοτε υπέδειξε όρθες και πρακτικές λύσεις, δεν ήταν δυνατόν ν' αδιαφορήσει κι' αυτή τη φορά. Και σαν ευσυνείδητος συντάκτης του, ο υποφαινόμενος ανέλαβε ν' ασχοληθή με τα θέματα που συγκινούν την κοινή γνώμη αυτή την εποχή, ζητών τις αντίληψεις και των αρμοδίων.

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

Το πρώτο ζήτημα, που δριμυτικά διαρκώς σε καταστασι δξύτητος, είναι το οικονομικό. Γιατί να κρυβόμαστε; Είμαστε όλοι μπατιρημένοι. Ήσπευσα να ζητήσω συνέντευξη με τον κ. Υπουργό των Οικονομικών και να του υποδείξω τη λύση του σοβαρού αυτού ζητήματος.

Κύριε Υπουργέ, του είπα, δεν υπάρχει λόγος να σπάτε στο ξέλι το κεφάλι σας. Γιατί φανάζουν σήμερα οι Έλληνες; Γιατί, λένε, δεν έχουν να πληρώσουν. Είνε φτωχοί. Έχετε τη γνώμη ότι είναι πλούσιοι; Όχι, βέβαια. Είνε φτωχοί. Λοιπόν, έγω εύριχα έναν περίφημο τρόπο να γίνουν όλοι οι Έλληνες πλούσιοι. Ουδένος εξαιρουμένου. Πώς είναι αυτός ο τρόπος; Ακούστε το σχέδιό μου. Πόσα εκατομμύρια Έλληνες ζούν στην Ελλάδα; Έφτά. Ωραία. Φανταζόσαστε ότι είναι μεγάλη απάτησις; να ζητή κάποις από κάθε Έλληνα ένα δεκάρικο την ημέρα; Όχι, βέβαια. Το ποσόν είναι άσπειο. Ακριβώς. Λοιπόν, προσέξτε με. Κάθε μέρα θα γίνεται ένας υποχρεωτικός έρανος, κατά τον οποίον έκαστος Έλληνας θα καταβάλλη άνγκαστικώς από ένα δεκάρικο. Είπαμε ότι είμαστε έφτα εκατομμύρια. Πόσα χρήματα μαζεύονται; Έβδομηνα εκατομμύρια. Λοιπόν, λοιπόν, αυτά τα εβδομήντα εκατομμύρια θα τα παίρνει ένας Έλληνας και θα γίνεται αυτόμάτως πλούσιος. Την άλλη μέρα δεύτερος, την άλλη τρίτος και ούτω καθεξής. Έτσι κοδωνάζει με τη σειρά του θα παίρνει τα εβδομήντα εκατομμύρια του και θα γίνεται Ροκφέλλερ. Και σ' ένα άρισμένο χρονικό διάστημα η Ελλάδα θα κατοικείται από έφτα εκατομμύρια εκατομμυριούχους. Πώς σας φαίνεται το σχέδιό μου; Θαυμασίο! είπε ο κ. Υπουργός. Αλλά ως πού να τελειώση η εφαρμογή του σχεδίου σας, θα χρειασθούν έφτα εκατομμύρια μέρες. Έδώ έμεδίσασα. Έχτύπησα τον κ. Υπουργό στον ώμο — έχουμε δα το θάρρος — του έκλεισα το πρόσι και του είπα: Τι σε νοιάζει για τους άλλους, κύριε Υπουργέ; Έμεϊς μιὰ φορά θα είμαστε από τους πρώτους! Είμαι βέβαιος ότι τον έπεισα.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ένα επίσης σοβαρό ζήτημα που απασχολεί τον καλλιτεχνικό κόσμο είναι η κρίσις των θεάτρων. Οι θίσις παιζούν ενώπιον κενών καθισμάτων. Και είναι τέτοια η εικόνη της έρημώσεως που παρουσιάζουν, ώστε σ' ένα θέατρο προχθές το θράσος, που έκχαν κάποις φασαρία οι θεαταί, ο πρωταγωνιστής δέκοψε το ρόλο του και τους είπε: Μην φωνάζετε, γιατί θα κατεβούμε κάτω και θα σας άρχισουμε στο ξέλο. Είμαστε περισσότερο από σας. Έπρεζε, λοιπόν, να ζητήσω τη γνώμη του προέδρου των θιασαρχών. Γιατί έχουν κρίσις τα θέατρα; τον έρώτησα. Γιατί δεν έρχεται κόσμος, μου άπάντησε. Και τί πρέπει να γίνη για να παύση η κρίσις; Να έρχηαι κόσμος. Έπειτα από τη σοφή αυτή άπάντησι, το ζήτημα έθεωρήθη λήξαν, καθώς και όλα τα προηγούμενα. Κατά συνέπειαν μπορούμε ν' αντιμεταποζίζουμε γεμάτοι αισιοδοξία τη ζωή και

να περιμένουμε το νέο φύλλο του «Φανός» που θα μάς λύση και άλλα ζητήματα.

ΟΙ ΝΑΡΚΕΣ

Να ένα ζήτημα που έχει τραγική όψη. Οι νάρκες, με τις όποιες οι Γερμανοί έσπειραν τις ελληνικές θάλασσες. Κάθε τόσο έχουμε και από ένα ναυτικό δυστύχημα με ζημιές και θύματα. Πώς θ' αντιμετωπισθή αυτός ο κίνδυνος; Έπληξα στο Υπουργείο Ναυτικών και ρώτησα: Έχετε κανένα πρακτικό πχέδιο για να καθαρίσετε τη θάλασσα μας από τις νάρκες; Μελετάμε διάφορα σχέδια, μου άπάντησε η ύπηρεσις. Τότε — είπα — επιτρέψτε μου να σας υποβάλω έγω ένα, εκ μέρους του «Φανός».

Το άκούμε. Πόσες νάρκες υπολογίζετε περίπου ότι υπάρχουν στις ελληνικές θάλασσες; Όχι, δέκα χιλιάδες. Λοιπόν, θα παραγγείλουμε δέκα πέντε χιλιάδες πλοία και θα τ' άμολήσουμε προς όλες τις κατευθύνσεις, να άργώσουν τη θάλασσα. Δεν θ' άφήσουν ούτε τετραγωνικό μέτρο έπιφανείας, χωρίς να το περάσουν. Μα έτσι θα δουλιάσουν όλα τα καράβια. Ακριβώς, αυτό είναι το σχέδιό μας. Θα δουλιάσουν τα δέκα χιλιάδες καράβια. Αλλά μαζί με τα καράβια θα καταστραφούν και οι νάρκες. Έτσι θα καθαρίση η θάλασσα και τα καράβια που θα μείνουν θα ταξιδεύουν άνενόχλητα. Πώς δρίσκετε το σχέδιό μας; Περιέφημο. Σας κρητάμε για καπετάνιο του πρώτου καραβιού. Πώς θα το ονομάσετε; Μα, άφου πρόκειται για νάρκες, νομίζω ότι θα πρέπει να λέγεται: «Ν Α Ρ Κ Η ΣΟΣ». Το καλωπιούρι έφερε τ' άποτελέσματά του. Ο επί κεφαλής της ύπηρεσίας έπιασε από ψύξη και έβηκα την εύκαιρία να δρατζετύσω. Αλλά το σχέδιό μου είναι βέβαιος ότι θα έγερθή.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Και ήλιού το πρώτο ζήτημα: Ο μεγάλος μπέλας που μας βρήκε με τις ταλιπωρίες του αλφαβήτου. Έχουν γίνει ένα σωρό οργανώσεις. Και κάθε μιὰ παίρνει κι' από δύο έως δώδεκα γράμματα, τα τοποθετεί όπως της άρέσει και σχηματίζει τον τίτλο της, που μας δόζει σε δοθεία συλλογή και μελέτη, για να δροθμε τί σημαίνει. Για να δώσω μιὰ υπεύθυνη πληροφορία σ' αυτό το ζήτημα, έσπευσα να συναγήςω το σεβαστό καθηγητή της Γραμμασιολογίας του Έθνικού Πανεπιστημίου, του οποίου το όνομα είναι νομίζω Α. Ε. Λ. Κύριε καθηγητά, του είπα, νομίζω ότι είσθε άρμόδιος να έπερβητε. Τα έντυπα και οι τοίχοι έχουν βρη το μπέλα τους με τα διάφορα άρχικά των οργανώσεων. Έπι τέλους, τί είναι το αλφάβητο; Ομοκόπεδο της κάθε οργανώσεως, που δουτάει: δακ γράμματα της άριστου και κατασκευάζει μ' αυτά σασκρικτικές λέξεις; Πώς προβλέπετε την εξέλιξη αυτής της συστηματικής κακοποιήσεως του αλφαβήτου μας; Μην άνησυχήτε, με καθησάσασε ο κ. καθηγητής. Το κακό, όπου νάνε, τελειώνει. Σκέπτεσθε να προτείνετε άστυνομικά μέτρα; Όχι, άδερφέ. Αυτή η ιστορία θα λήξη αυτόμάτως. Πώς δηλαδή; Απλούστατα. Αυτή η ιστορία άρχισε, καθώς θυμώσαστε, από το Α. Είχαμε, στην άρχη, την άργανωσι Α. Ε. Έπειτα προχωρήσαμε στο Ε. Είχαμε το ΕΑΜ και το ΕΔΕΣ. Κατόπιν βδίσσαμε προς το Ι. Είχαμε τη Ι. Τ. Έπειτα τρεβήσαμε προς το Κ. Είχαμε το Κ. Κ. Ε. Κατόπιν προς το Π. Είχαμε την Π.Ε.Α.Ν. Κι' έτσι φτάσαμε ασιώς προς τα τελευταία γράμματα του αλφαβήτου. Και τώρα έχουμε τη Χ. Τι μένου ακόμα; Το Ψ και το Ω. Θα γίνουν, λοιπόν, δυο οργανώσεις άκόμα μ' αυτά τα γράμματα και το κακό θα σαματήσει. Το αλφάβητο δεν έχει άλλα! Και ο κ. καθηγητής υπέβαλε άμέσως αίτησι για να μπή στην Ακαδημία. ΠΑΝ. ΠΑΠ.

ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

ΟΠΠΛΟΝ

ΠΟΣ ΚΕΡΑΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΧΕΙΑ

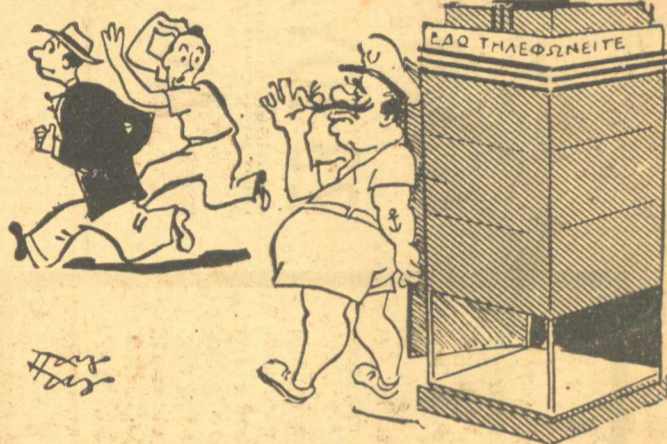
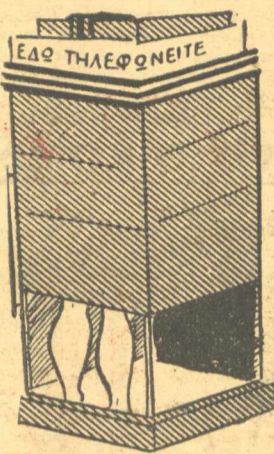
ΜΠΑΙΝ-ΜΙΕΤ
Σαν γεγονός ιστορικό πρωτοφανές εις τον νουινά την περασμένη Κυριακή
'Επι ποδός, πρωί-πρωί, εύρηθηεν η γειτονία
Διότι, κομψευόμενοι το είπαν μερικοί
ο μπακαλόγατος του κύρ Θωμά
με του φωμα
τον παραγινά.
Πώς είναι «ση-του-ντίετ» δηλαδή
Εις της Γλυφάδας τα μπαϊν-μιέτ να πάνε με μαγιό,
που γίνεται πανζουρλισμός και χάνει η μάννα το παιδί!
'Ετσι, έπεισθηκε δλόκληρη η παρεία
και ύστερ' από σχέδια περίφημα κι' ώραία
έκμαε την εμφάνισι της στη Γλυφάδα
έν τάξει πιά και παρατάσει
και η μαμή παράτησε την κυριακάτικη μουγιάδα
κι' άπ' τη χαρά της πήγε να πετάξη!
Μόνο, που εις το σώμα της μαγιό δεν είχε βρη
δσο και άν, έμάζεψε τα πάχη της
— είναι το σώμα της όλίγων τι εύρύ —
πλήν όμως σκέφθηκε μονάχη της
— ίσως να την δέκρινε και λίγη στωϊκότης —
να βάλη το πιστολιωτό το νυχτικό της!
Βεβζίως, δέν' έσκέφθηκε τί να συμβή μπορεί
κι' η πορεία εξέκίνησε αύθαρει
με το γνωστόν της Πάουερ το μπουσι
Για τη Γλυφάδα όπου όλοι κολυμπούσι.
Εκει, έφόρεσε το νυκτικό της η μαμή
κι' ήδώς έκολύπησε
'Αλλά, ύπάρχουν στον κόσμο πειρασμοί
και κάποιος είπε σαν την είδε: — Τ' είναι τούτη
και παίρνοντας άμέσως μακρεβούτι
έπηγε και την παίμησε!
'Εγινε βέβαια και σύγχυσις και σάλος,
έφώναζε η κυρά μαμή εξαλλως
κι' ο Τζέκος ο παλληκαρέας που πλάι έκολύπητα
ήπειλησε πως θα τ' ά κώνη «λιμπα».
Διότι, ως είναι πάνοπλο κι' οι στόλοι,
έτσι κι' ο Τζέκος στο μαγιό έχει μιὰ τσέπη πισινή
για το πιστόλι,
και στής μαμής την πρώτη τη φωνή
πήρε το ζήτημα βαρεία
κι' έρριξε μάλλον κουτουρού μιὰ κουμπουριά
που τη μαμή έπέτυχε σε μέρος μαλακό
και... αούτ' άνδρη έβούλασε σαν πλοίο ταπωνικό!
'Επρόμαξαν λουδόμενοι και κότρερα και πλώια
λόγω μι'ας ταραχής των προφαναούς
κι' άπέκτησεν ο Τζέκος την υπεροπλία
και στην Γλυφάδα και εις τους ώκεανούς!...
Ο ΣΕΡΕΤΗΣ

Ο ΦΑΝΟΣ

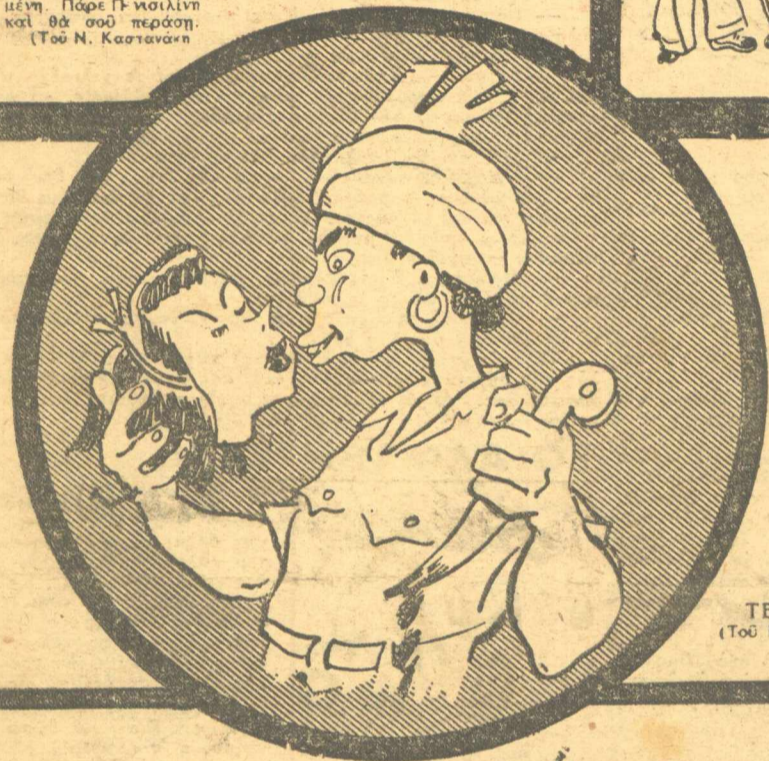

Μη κόρης έσαι και μένη. Πάρε τ' νταλινά και θά σου περάση.
(Τού Ν. Καστανάκη)

ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ
(Τού Παύλ. Παυλίδη)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

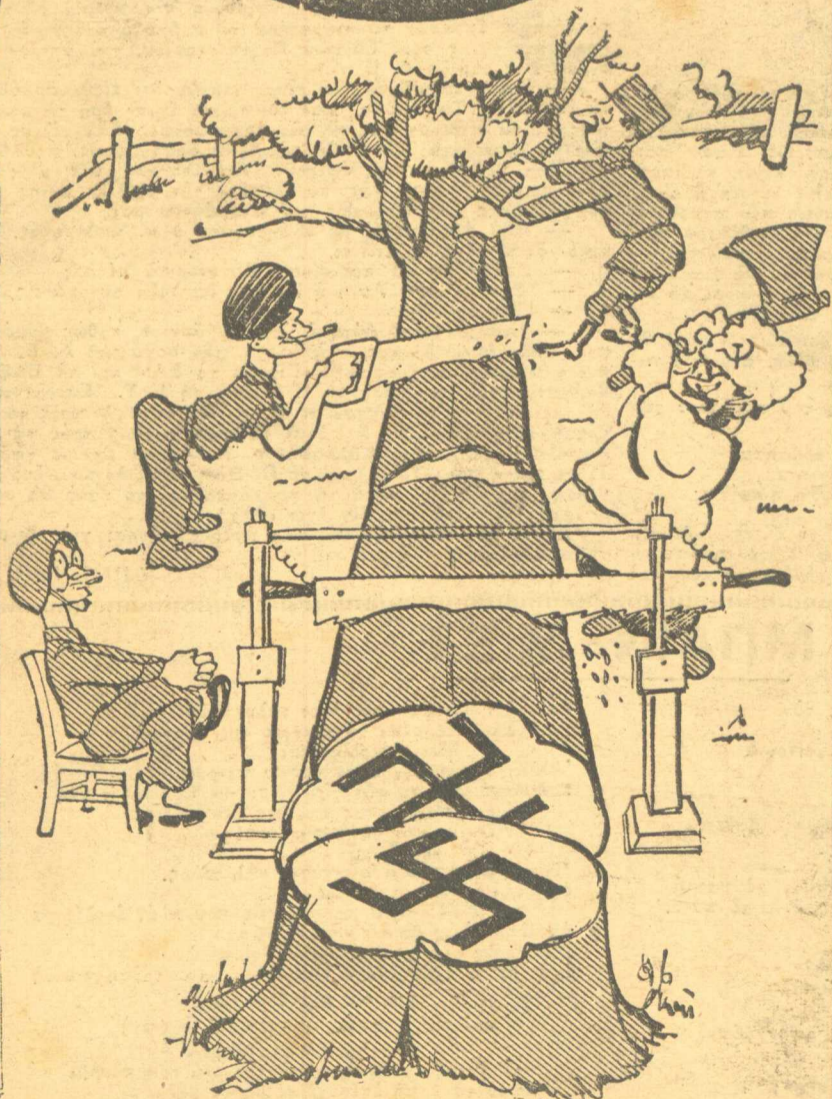

ΤΕΤ Α ΤΕΤ
(Τού Παύλ. Παυλίδη)

ΝΑΡΚΕΣ ΣΤΟ ΣΑΡΩΝΙΚΟ

(Τού Ν. Παμικού)

ΔΡΥΟΣ ΠΕΣΟΥΣΗΣ ΠΑΣ ΑΝΗΡ ΕΥΛΕΥΕΤΑΙ
(Τού Ε. Τεζοπούλου)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.. ΚΡΟΙΣΟΙ
(Τού Α. Βλασσαποπούλου)